

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XVI. évfolyam 2. szám 2006. október 19.

EMLÉKEZTETŐ az Iskolatanács 2006. október 3-i üléséről

Jelen voltak:

Osztály:	Szülők:	Diákok:
NEON	Somogyi Andrea	Haász Samu
Poligon	Melegh Mónika	–
ADSL	–	–
TiBor	Lázár Péter	Filák Szilvia
GamMa	–	Csákány Dorottya
Non-stop	Szegedi István	–
ALL-GO	–	–
euFóriA	Dankáné Barabás Mária	–
e-GYIK	Kun Zsuzsa	László Judit
KARMA	Ihász Dezső	
(P)Olympos	–	Fekete Zsófia
M&Ms	–	Krudy Norbert
JaM	Gedeon Andor	Takács Bálint
NeveNincs	Farkas Éva	–
ALfonZOO	–	Balogh Dávid
Kabaré	–	Benedek István
AzBest	–	Potyondi Tamás
MarcoPoli	–	
First Class	–	
Tour-mix	–	
Tanerők:	Adorján András, Jakab Judit, Molnár Lajos, Szász Kata	
Vendégek:	Bukta Emese (TiBor)	

1. Napirend előtt felszólalt az ülésen Kertész Tibor a Partners Hungary Alapítvány képviselőjében. Az Alapítvány és az iskola közösen nyert el egy pályázatot, amelynek segítségével egy újfajta konfliktuskezelési módszert szeretnének a Politechnikumban meghonosítani. A program keretében mediátor-, valamint trénerképzés folya tanároknak, diákoknak és szülőknek. Mindennek célja, hogy az iskolai konfliktuskezelés javuljon, valamint mindez az Iskolabíróság terheit is csökkenthetné. Felvetődött, hogy később csak olyan ügyek kerüljenek az Iskolabíróság elé, amelyek a képzett mediátorok segítségével sem oldódtak meg. (ld. még **PÁLYÁZATOK**!)

2. Elhangzott, hogy nem minden osztályban zajlott le eddig az IT-tagok megválasztása, ezért az októberi ülésre még olyanok is meghívást kaptak, akiknek a mandátuma egyelőre nincs megújítva. Negatív példaként azonban kiemelték a Non-stop osztályt, ahol a diákok komolytalanul vették a feladatot, és az egész jelöltállítás botrányba fulladt.

3. A meghirdetett napirend a diák-érdekképviselő, érdekvédelem, ezen belül a tantárgyfelelősi rendszer megvitatása volt.

Először összegyűjtöttük azokat a lehetőségeket, ahol a diákoknak hangot lehet(ne) adni a Poliban: IT, IB, a Koordinációs Bizottság, a munkacsoportok, a Szakmai Bizottság, az egyes koordinátorok, személyesen a munkacsoportok vezetői, más szaktanárok, az iskola pszichológusa,

pszicho-pedagógusa, az osztályfőnökök, az osztályidő, a Huhogás, a tantárgyfelelősség rendszere, a tanári értékelés alkalmá, a , a KPTV, a Fórum a neten, a Szocbiz, valamint elvileg szemtől szembe is meg lehet vitatni a felmerült gondokat.

A jelenlévő diákokat faggattuk, hogy vannak-e olyan esetek, sérelmek, amelyek valamiért nem kerültek semmilyen fórum elé, pedig megoldatlanok. Az alábbiak kerültek említésre:

- a 18. életévét betöltött diáknak néha heteket kell várnia indokolatlanul a dohányzókarttyára;
- a tantárgyfelelős-választás néha kényszerből történik (nem mindig a legmegfelelőbb ember vállalja el). Van ennek így értelme? Nem felesleges ez így?
- a 26-os teremben rosszak a padok;
- az úszást hanyagolni kellene;
- a késések duplán vannak büntetve a Poliban;
- valakitől elvették az azonosítóját az informatikusok, emiatt nem tudott dolgozni az órán;
- az órai munka osztályzását büntetésként használják egyes tanárok;
- a munkacsoportok döntése volt, hogy minden nagyobb írásmunkát lehessen javítani, ha rosszul sikerült, azonban aki pótol, annak már nem adatik meg a javítás lehetősége;
- a fakultáción a csoportbeosztás során nem lehet tanárt választani;
- az egyenlő elbírálás elve néha sérül, bizonyos tanárok szigorúbbak a fiúkkal, mint a lányokkal, valamint az egyik osztályfőnök a lányoknak külön szervezett bulit, a fiúkat pedig kirekesztették;
- az óráról való kiküldéssel gyakran élnek a tanárok, pedig a Poliban erre külön szabályok érvényesek.

Elhangzott, hogy bizonyos polis szabályok nincsenek megfelelően, elérhető helyen rögzítve, nem egyértelmű, hol lehet ezek mindegyikének utánanézni (pl. óráról való kiküldés szabályai, graffiti) Az egyik diák részéről szóba került, hogy volt olyan konkrét eset, amikor a tantárgyfelelős hiába próbálta a tanár tudomására hozni a problémákat, a tanár nem vette a lapot. Úgy érezte, ha egyértelműbben fogalmaz, annak sértődés lett volna a vége, emiatt inkább annyiban hagyta a dolgot.

Felvetődött, hogy esetleg amiatt nem érvényesül megfelelően a diák érdekvédelem, mert esetleg túl sok az erre alkalmas fórum a Poliban. Emiatt talán nincs is szükség diákönkormányzatra? Vajon miért nem képviselik a diákok jobban, gyakrabban, többet az érdekeiket? Miért nem hallatják a hangjukat? Nincsenek problémák? Esetleg eredménytelenek voltak a korábbi kísérletek? Nem lehetett megoldást találni, vagy nem érezték a felnőttek fogadókészségét, nyitottságát a helyzet rendezésére? Nem sikerült a megfelelő fórumot megtalálni, a kérést, követelést megfogalmazni? Van-e a diákok többségének fogalma arról, hogy milyen lehetőségek vannak?

Az IT kérése, hogy az osztályidőn az osztályfőnökök is beszélgessenek a diákokkal ezekről a kérdésekről! Fontos volna a tisztánlátás, hogy az IT elkezdhesse ennek nyomán érdemben tenni valamit a változtatás érdekében. Legközelebb a fenti kérdésekre összegyűjtött válaszok megvitatására kerül sor.

4. A fentiekén túl az IT arról kapott tájékoztatást, hogy október 2-án – a szeptemberi iskolakezdés óta immár másodszor – kiraboltak két hetedikes gyereket az utcán, és elvették értéktárgyaikat. Molnár Lajos elmondta, hogy le kell írni a történeteket, és a rendőrségen bejelentést kell tenni. Elhangzott még, hogy hasonló atrocitások esetén lehetőség szerint meg kell próbálni elkerülni a súlyosabb konfliktusokat, és ha lehet, inkább el kell futni. Kérte továbbá, hogy minden hasonló esetet jelezzenek az iskolának.

A következő IT-ülés 2006. november 14-én lesz, amikor a szülők vezetik a beszélgetést.

Budapest, 2006. október 4.

Lázár Péter szülő (TiBor osztály)

A „Felkészítés a kompetencia-alapú oktatásra” projektről

A HEFOP (Humán Erőforrás Fejlesztési Operatív Program) /2005/3.1.3 elnyert pályázat keretében iskolánkban „Felkészítés a kompetencia-alapú oktatásra” projekt működik.

A kompetencia-alapú oktatás kezdeményezése nemzetközi szinterről, az OECD országok részéről történt azzal az igénnyel, hogy a fejlett országok gazdaságát versenyképesebbé tegyék, fokozzák a formális tanulásból kikerülő fiatalok munkavállalási esélyeit. A váltás szükségességét és célszerűségét az összehasonlító mérések is igazolták, amelyekben a kompetenciafejlesztő oktatásra áttért országok tanulói szerepeltek a legjobban.

Iskolánkban a 7. évfolyamon Veres Gábor csoportja természetismeret (biológia, fizika, kémia) tantárgyból az „Életpálya-építés A” programjában érintett (de a másik csoport is megismerkedik a kompetencia-alapú oktatással az év folyamán projekt keretében).

A Poligon osztály – Hargitai Bea vezetésével – a „Szövegértés-szövegalkotás A” programjában vesz részt, György Teri csoportja pedig a „Matematika-logika A” programja szerint tanul a 7. évfolyamon.

A nyelvi előkészítő évfolyamon mindkét osztály csatlakozott a projekthez: egy csoport – Arnold Éva és Rob irányításával – az „Angol nyelvi kreatív kommunikáció” programjában, egy másik csoport az „Angol nyelvi projektek a nyelvórán” programban, két csoport pedig az „Internet a nyelvórán” programban érintett.

A 9. évfolyamon Nádasdi Zsuzsa csoportja a Földünk és környezetünk tantárgyban az „Életpálya-építés A” programjához csatlakozott (de a másik csoport is találkozik az új módszerekkel az év folyamán projekt keretében).

Láng Andrea 9. évfolyamos csoportja testkultúra-órákon ugyancsak az „Életpálya-építés A” programjában, Kocsis Márti 9. évfolyamos matematika csoportja pedig a „Matematika-logika A” programjában vesz részt.

Verdes Éva

Iskolabíróági határozat

Időpont: 2006. szeptember 28.

Bírók: Szmeskó János tanárbíró, Szöllösi László szülőbíró, Pálos Kata diákbíró

Részvevők: Fábián Péter osztályfőnök; panaszoltak; az egyik panaszolt édesanyja; az e-GYIK osztály képviselői; érdeklődők

Előzmények: Panaszoltakat osztályfőnökeik jelentették fel, mert a gólyatáborban italoztak.

Tárgyalás: A tárgyalás elején minden résztvevő kiegészíthette a feljelentést. Az elhangzottak alapján a történetek: a gólyatábor harmadik napján a jó hangulatra tekintettel a szabadidőben három lány alkohol tartalmú italokat szerzett be a helyi boltban (egy üveg martinit és egy üveg bort). A délután folyamán a gólyatábor diák szervezői tudomást szereztek a martiniról. Felkeresték a négy lányt és elkérték tőlük a martinit, amit ők át is adtak. Az e-GYIK-es diákok nem jelezték az esetet a tanároknak. Ugyanezen nap estéjén az egyik lány kivételével a panaszoltakat borozás közben lebuktatta az osztályfőnökük.

Az Iskolabíróság kérdéseire adott válaszokból a lányok esetében az derült ki, hogy nagyon megbánták a tetteiket, butaságnak és felelőtlenségnek tartják. A fiúnál ez nem volt egyértelmű. Az iskolabíróági tárgyaláson inkább közömbösen viselkedett, a felelősséget magától elhárítva nyilatkozott meg.

Határozat:

Panaszolt fiú:

- fegyelmi fokozata: szigorú megrovás (érvényes 2007. dec.31-ig)
- Továbbiakat lásd a közös részben.

Panaszolt leányok:

- fegyelmi fokozata: szigorú megrovás (tanév végéig érvényes)
- Továbbiakat lásd a közös részben.

Minden panaszoltra vonatkozó részek:

Az Iskolabíróság elfogadta a panaszoltaknak a tárgyalás során közösen megfogalmazott felajánlását. Ezek szerint:

- Ebben a tanévben készítenek egy alkoholelleses kampányfilmet, amit nyilvános vetítésen be is kell mutatniuk (pl.: TMT)
- A következő (novemberi) lapzártáig közösen írnak egy cikket, amelyben rögzítik az iskolabíróági tárgyaláson megbeszélte esetet, annak tanulságait, azt, hogyan érezték magukat a lebukás után, hogyan érezték magukat, amikor tanáraikkal, szüleikkel, barátaikkal beszéltek meg az ügyet. A cikket közösen kell elkészíteniük.

Indoklás: Az Iskolabíróság súlyosbító körülményként értékelte, hogy minden résztvevő tudva és akarva szegte meg a gólyatábori alkoholtilalmat, hiszen osztályfőnökeik a tábor elején ismertették a gólyatábor alatt érvényes szabályokat. Ezen kívül a tárgyalás alatt az is kiderült, hogy a gólyatábor szervezői előtt már egyszer lebuktak a lányok.

Az Iskolabíróság enyhítő körülményként értékelte a lányok tárgyaláson tanúsított magatartását és véleménynyilvánítását. A panaszolt fiúnál az Iskolabíróság nem talált enyhítő körülményt.

A határozat annak kézbevétele után lép érvénybe. Kézhezvételt a panaszolt aláírásával igazolja.

Az Iskolabíróság határozata ellen a kézhezvételtől számított 15 naptári napon belül lehet fellebbezni.

az Iskolabíróság nevében,

Budapest, 2006. október 09.

Szmeskó János, tanárbíró

Általános vélemények a gólyatáborról

- Szerintem nagyon jó volt, sok jó program volt. A színjátszás és a beavatás volt a legjobb. Jó volt a szervezőkkel, hogy jól el lehetett beszélgetni, közvetlenek voltak.
- A programok változatosak voltak, például az előadás és a „beavatás” volt a legjobb. Szereztem barátokat, hiszen ezért mentünk. Szerintem ez volt a legfontosabb szempont.
- Gyönyörű volt a hely, tetszettek a programok, főleg a számháború volt egyszerű.
- Remélem a következő gólyáknak jövőre is ilyen jó lesz!
- Tetszett a tábortűz, jók voltak az osztályidők, és jó, hogy megismerkedtem az osztályokkal.
- Csak jó élményeim voltak, a poliszellem is nagyon tetszett!
- Az egész tábor jó hangulatban zajlott, bár a szervezők eléggé kikészültek. Nekem minden tetszett, az időtől kezdve a színjátszáson keresztül a névválasztásig, köszönjük e-GYIKesek!
- Remek volt a gólyatábor! A kedvenc részem a tábortűz körüli éneklés volt, meg a beavatás. A hóemberem sajnos nem nyert díjat, de activityben mi lettünk az elsők, dacára a totál passzivitásomnak ☺
- Szerintem nagyon jó volt. Amit kiemelnék, az a kis „színházasdi”. Egyébként tetszett az ötlete ennek a középkori bálnak, csak pár ember eléggé furin fogta fel.
- Ami nem tetszett annyira, az az, hogy nem volt sok szabadprogram... De végül gratulálok az egészhez!!!
- Az volt a rossz, hogy nem mentem el!!!
- Nekem kifejezetten tetszett a gólyatábor, de tényleg, NAGYON!! A programok, a hely, a kilátás, minden egetrengető volt, mert nagyon tetszett. Úgyhogy köszönöm a szervezőknek, hogy ilyen élményt szereztek nekünk.
- A programok jók voltak, csak az osztálytársaim nem hagytak aludni néha...
- Jók voltak a programok, a játékok és főleg a tábortűzek. Azokat az énekeket, amiket tanítottak nekünk, sohasem fogom elfelejteni! Mindent köszönök.
- A helyszínnel nem volt semmi bajom, sőt jó is volt. Nagyon meg vagyok elégedve az osztályunkkal és az osztályfőnökeinkkel. Szerintem nagyon jófej mindenki, és adnak is meg segítenek is, ha kell valamiben.
- Nekem a foci, az activity és a polifoglaló tetszett a legjobban, meg amikor a volt diákok beszéltek.
- A programok jók voltak, vagyis majdnem mind! A szervezés az tényleg jó volt, és a szervezők jófejek!
- Az osztállyal nincs baj, mindenki aranyos, de nem tartozom közéjük még, ám idővel biztos beilleszkedek majd. Az osztályfőnökök jófejek, nem szidnak le semmiért, csak ha nem tudnak aludni tőlünk! ☺
- A programok változatosak voltak, csak előfordult a szervezéssel pár probléma, amikor a szervezők nem tudtak egyeztetni a tanárokkal.
- A szállás jó volt, bár lehetek volna többágyas szobák. Az étel is kiváló volt. Az osztály jól összerázódott az öt nap alatt. Az emberek változóak, de többségük jófej. A tanárokkal meg vagyok elégedve, türelmesek de elvárják a tiszteletet.
- A programok nagyon jók voltak, szerintem a szervezők nagyon jól csinálták a feladatukat.

- Megfelelő volt a helyszín, csak este kicsit hideg volt. Az osztályok is nagyon jók.

Az én véleményem a gólyatáborról: Hát ugye én egész más szemszögből néztem, mint a gólyák, de így is azt kell hogy mondjam, egy nagyon jó kis gólyatábor részese lehettem. A diákok együttműködők voltak, és nem is történt „akkora” botrány. Számomra elég fárasztó és kimerítő volt, de mindenképpen tapasztalatban gazdag. Nagyon jó érzés volt úgy bemenni a Poliba, hogy ismerem az újakat.

Minden rendben zajlott, bár sok programot ki kellett hagyni, mert túl sokat terveztünk, és még így is soknak nézett ki A kaja szerintem ehető volt, legalábbis nekem ízlett, és a kedvenc programom a számháború és a lovagi vacsora volt, ja és imádtalak titeket ébreszteni ☺

Nagyon megszerettelek titeket! Remélem jövőre is, tudunk menni gólyatábort szervezni!

Köszönöm:

Csata Hanna (e-GYIK szervező)

Őszi Túlélőtúra

Időpont: 2006. november 10-11.

Nevezési határidő: 2006. november 10. 12²⁵

(Ezen határidő után nevezést nem fogadunk el!

Nevezés vissza nem mondható, de másnak a hely átadható!)

Nevezési díj fejenként:

Őszi szünet előtt (okt. 26-ig): 1500 Ft

Őszi szünet után (okt. 28.-okt. 10.): 2000 Ft

Nevezés létszám: 3-5 fős csapatok.

Egyéb feltételek: Nevezéskor le kell adnotok csapatonként egy darab hiánytalanul kitöltött nevezési lapot és a teljes nevezési díjat, valamint a nevezési lapon jelzett nyilatkozatokat! Külön-külön nem adható le!

Főszervezők: Mihók Viki és Szmeskó János

(A nevezési lapokat tőlük lehet kérni és náluk lehet nevezni is!)

Az októberi HELYESÍRÁSI HÁZI VERSENY eredményei

A harminc indulóból a legjobb eredményeket

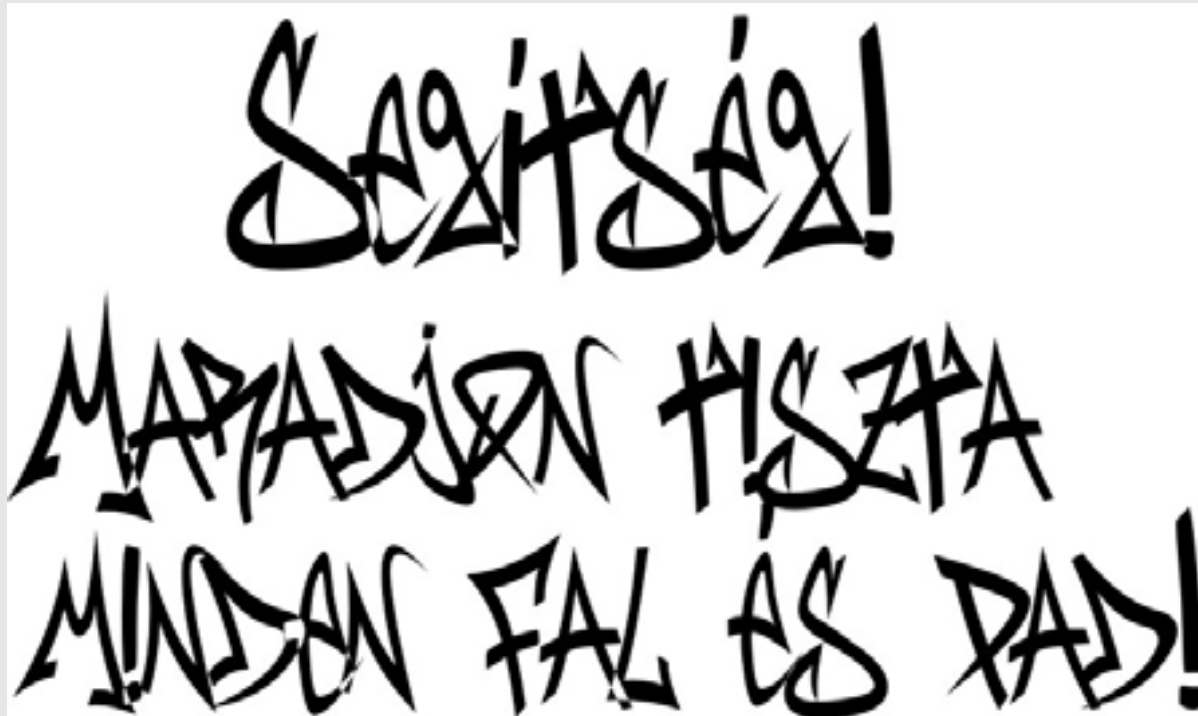
Dévényi Anna (e-GYIK) – **91 %**,
Karaba Márta (ALL-GO) – **88 %**,
Székács Tamás (Nevenincs) – **87 %**,
Apkó Tamás (KARMA) – **83 %**

érte el. Az abszolút győzelem **Cseri Eszter** (27-eS) volt politechnikusé, aki –
versenyen kívül – **94 %-ot** teljesített.

Az ifjak (hetedikesek-nyolcadikosok) kategóriájában **Haász Samu** bizonyult a
legjobbnek **71 %-kal**.

Gratulálunk minden résztvevőnek!

Kommunikáció munkacsoport

Szerettség!
MINDEN TISZTA
MINDEN FAL ÉS PAD!

IRODALMI HÁZI VERSENY

1. Magyar vonatkozású kérdések

1. James Joyce Ulysses című regényében a főszereplő Leopold Bloom apja Szombathelyen született.
2. Biberach, Izidóra, Gertudis – katona József Bánk bánjának szereplői.
3. Zrínyi: Szigeti veszedelem című művében találkozhatunk Demirhán és Deli Vid párviadalával.
4. Kosztolányi Dezső fordította az Alice csodaországban című regényt.
5. Stendhal volt az a híres francia író, aki Napóleon seregével mint hadbiztos Magyarországon is járt.
6. Arany János fordította magyarra Arisztophanész vígjátékait.
7. Jules Verne magyar vonatkozású regényének Sándor Mátyás a címe.
8. Karinthy Frigyes fordításában vált Magyarországon népszerűvé a Micimackó.
9. Rejtő Jenő írt P. Howard álnéven regényeket.
10. Az Íliász és az Odüsszeia Devecseri Gábor fordítása.
11. Fatia Negra a Szegény gazdagok című Jókai-regény hőse.
12. Esterházy Péter írt szépirodalmi művet Kis magyar pornográfia címmel.
13. Molnár Ferenc színműveit játszották nagy sikerrel a New York-i Broadway-n is.
14. Kölcsey Ferenc írt verset a magyar költők közül Vanitatum vanitas címmel.

2. Kis általános nyelvészet

- a) Zamenhofnak hívták azt a lengyel orvost, aki 1887-ben megalkotta az eszperantó nyelvet.
- b) Atatürk (eredeti nevén Musztafa Kemal) volt az a török államférfi, akinek 1923-ban végrehajtott nyelvi reformjának következtében a török nyelv írása arabról latin betűs írásra változott, illetve kötelező lett a vezetéknev használata Törökországban.
- c) A kirgiz nyelv nem tartozik a finnugor nyelvcsaládhoz.
- d) A német nyelvnek rokona az Iránban beszélt perzsa nyelv.
- e) Kínában beszélnek a mandzsu nyelvet.
- f) Az újlatin nyelvcsaládba tartozik a román nyelv.
- g) Az angol mellett az urdu mi Pakisztán hivatalos nyelve.
- h) A pidzsín-nyelv olyan közvetítő nyelv, amely (általában gyarmati területeken) egy európai (ált. angol/holland) és egy bennszülött nyelv keveredéséből keletkezett (különálló nyelvként létezik, de nincsenek anyanyelvi beszélői).
- i) Az anyanyelvként legbeszélt nyelv a világon a kínai.

3. Ízelítő a magyar tájnyelvből

- a) A tütüt isszák, nem táncolják.
- b) Hörcsögtermészetűnek azt nevezik, aki hirtelen haragú.
- c) Hordók készítésével foglalkozik a kádár.
- d) A bognár (kocsi)kereket készít.
- e) A vincellér szőlészettel, borászattal foglalkozik.
- f) A kubikos építkezéseken földmunkát végez.
- g) A csordás vigyáz a szarvasmarhákra, a kondás pedig disznókat őriz.
- h) egy rőf kb. 78 cm.
- i) A markotányos/nő katonai táborban dolgozik, ott ételt, italt, használati cikkeket árusít.
- j) A kantinos/nő laktanyában dolgozik.
- k) A pityókát eszik (nem isszák), és krumplit jelent.
- l) Ha valaki orront valamit, akkor gyanít, sejt valamit.
- m) A mángorlóval simítják, puhítják mosáskor a ruhaneműt.
- n) A regruta újonc katonát jelent.
- o) A recefice 1. a női ruhán a háló- vagy fátyolszerű dísz, 2. az orvosi recept népies neve volt.

- p) A lutri-cédula szelvényének reskontó volt a régies elnevezése.
 q) Böszörményeknek a muzulmánokat nevezték.

**Megfejtők: BARKÓCZI DÁNIEL (AZBEST), ORAVECZ BORBÁLA (ALFONZOO),
 REMÉNYI MÁRTON (E-Gyik)**

OKTÓBERI KÉRDÉSEK

1. Verdi nevéhez kapcsolódnak a következő kérdések. (6 pont)

- a) Kinek az irodalmi műve alapján készült Verdi operája, a Rigoletto?
 b) Mi annak a Verdi-operának a címe, ami ifjabb Alexander Dumas Kaméliás hölgy című regénye alapján készült?
 c) Hány vígoperát írt Verdi?
 d) Schiller mely drámájából szerzett operát?
 e) Shakespeare melyik vígjátéki alakja a főszereplője egy Verdi-operának?
 f) Írt-e operát Goethe Faustja alapján?

2. Villámkérdések (21 pont)

I. Mi az, Kata☺?

- a) Bizonyos – a vegyi folyamatban részt nem vevő – anyagokkal a vegyi folyamat sebességét megváltoztatja.
 b) Tárgyaknak bizonyos rendszer szerint

összeállított, azok kezelését, megtalálását elősegítő jegyzéke.

- c) Kettős törzsű, gyors járatú hajó
 d) Az anyahajóról felszálló repülőgépek kezdősebességét megadó kilövő szerkezet
 e) A műalkotásnak, főleg irodalmi-drámai műnek az a hatásmódja, amellyel az embert a köznapok világából kiemeli és magasabb, megtisztult erkölcsi-lelki világba emeli.

II. Mi az, Ani☺?

- a) Valaminek a létrehozója, mozgatója; lelkesítő, buzdító személy
 b) Negatív töltésű ion
 c) A kőszénkátrány lepárlásából nyert színtelen, olajszerű vegyület
 d) Állati

III. Mi az, Cili☺?

- a) Vezeklőv
 b) Kürtőkalap
 c) Egysejtű vagy sejttársulásban élő szervezeteknek, továbbá egyes szaporodó sejteknek fonal- vagy szőrszálszerű mozgásszervecskéje

IV. Mi az, Elek☺?

- a) A görög mitológiában szereplő királylány, Oresztész húga
 b) Az a vezető, amelyen keresztül az elektromos áram a folyadékokba vagy gázokba belép
 c) A fizikának az áramló elektromossággal foglalkozó ága
 d) Egységnyi negatív töltésű elemi részecske

IV. Mi az, Mari☺?

- a) Cseremiszek.
 b) Egy mexikói növényből nyert, cigarettában élvezett kábítószer.

- c) A dzsesszenekar xilofonszerű hangszere.
- d) Zsinóron rángatott bábu.
- e) Fűszeres, ecetes sós lében pácol.

3. Tóth Krisztinához és A tolltartóhoz (ld. 11. oldal!) kapcsolódnak a következő kérdések. (6 pont)

- a) Milyen sajátos – az iskolai élet tartalmi és formai – részletei segítenek abban, hogy korban elhelyezhető legyen a történet? Említs meg ötöt!
- b) Mire készült az énekkar?
- c) Mi volt a (megalázó) szokás énekórán?
- d) Mivel vádolták meg a mesélőt?
- e) Mit vállal még magára?
- f) Milyen verseskötetei jelentek meg eddig a szerzőnek?

4. Kinek a műve

- a) a Diszkoszvető a Krisztus előtti 5. századból?
- b) a Szentháromság ikon a 15. századból?
- c) a Mária és Erzsébet találkozása című táblakép a 16. századból?
- d) Toledo látképe a 17. századból?
- e) a Horátiusok esküje a 18. századból?
- f) Liszt Ferenc portréja a 19. századból?
- g) a Magányos cédrus a 20. századból? (7pont)

Leadási határidő: 2006. október 27. (péntek)

KEDVES SZEREPELNI VÁGYÓ!

2006. NOVEMBER 15-ÉN SZÖVEGMONDÓ VERSENYT TARTUNK.

A VÁLASZTHATÓ MŰVEK TÉMÁJA:

AZ ÉJSZAKA

JELENTKEZNI NOVEMBER 9-IG LEHET A SZAKTANÁROKNÁL

BÁRMILYEN VERSES VAGY PRÓZAI ALKOTÁSSAL,

EGYEDÜL VAGY TÖBBEDMAGADDAL,

AKÁR DALOLVA, HANGSZERES KÍSÉRETTel VAGY ANÉLKÜL.

A MŰVÉSZETISMERET-TANÁROK

Az ifjú Mátyás naplójából (Részletek)

1450. február 20.

Ma egész jól indult a napom. Mint minden reggelt, a mait is azzal kezdtem, hogy a naptáramban kipipáltam a tegnapot. 1450. február 20-a van. (...) Mindjárt itt a születésnapom. Már csak három nap és hét éves leszek. Reggeli után János bátyámmal megkezdtuk a szokásos délelőtti tanulást. Ma a humanizmus alapelveit mutatta meg nekem. A latinból is szemezgettünk egy kicsit. Nagyon érdekes volt. Ez egészen ebédig tartott. Az ebéd valami fenséges volt. Kacska volt megpácolva mindenféle keleti fűszerekkel. Nem ettem ugyan sokat, mert nem akartam a párbajozás előtt nagyon enni, mivel ebéd után rendszeresen László fivérem oktat eme nehéz küzdelem elsajátítására. De csalódnom kellett. László sürgős ügyben messzi tájakra utazott. Nagyon hiányolom. Igaz, hogy tíz évvel idősebb nálam, de vívást tanítani senki a földkerekségen nem tud jobban nála. Vitéz János kapva kapott az alkalmon, tanultunk még egy sort tehát. A tanulás második része kevésbé volt izgalmas, mint az első, talán, mert fáradt voltam. Bezzeg ha vívtunk volna, biztos felébredtek! Mélyebbre tévedtünk a latin nyelv bonyolult nyelvtanában, mint délelőtt. Mindent összevetve egész sokat tanultam ma.

1450. február 22.

Ma végre hazajött László bátyám, viszont János elutazott. Így két nap szünet után, ismét elkezdem a vívást tanulni. (...) Azt hiszem, János valami kolostorba ment, hogy ellenőrizzen valamit. Nem akarta megmondani nekem, hogy mit, biztos valami felnőtt dolog lehet. Mindenesetre meghagyta, hogy olvassam tovább azt a könyvet, amit együtt kezdtünk el. Így a délelőttöm unalmasan telt. Bár volt egy fejezet a humanizmus kialakulásáról, ami nagyon érdekes volt. Ebéd után végre László tovább vezetett a vívás rejtelseibe. Nagyon jó volt, ma először megengedte, hogy az ő kardját meglendítsem egyszer. Elég nehéz, persze nem mutattam, de szerintem látta rajtam. Este elmentünk lovagolni, rettenetesen hideg volt, de

szó nélkül bírtam, nem akarom, hogy kényesnek higgyenek. Én még csak László elé ülhetek, de azt mondták, hogy hamarosan kapok egy lovat, akit majd nekem kell ellátnom, etetnem, itatnom, tisztítanom meg effélék. Már nagyon várom, mert ugye mindjárt itt a születésnapom, és mindig is egy lovat szerettem volna. Ez lesz a legszebb születési ajándék, persze ha a

születésem napjára kapom.

1450. február 23.

Boldogan ébredtem. Az egész napom boldogan telt. János bátyám még nem érkezett vissza, úgyhogy a mai tanítás is elmaradt, helyette megkaptam az ajándékom, ami egy gyönyörű pej paripa volt. Annyira szép, hogy azóta se hiszem el, hogy ez az enyém. Nem engedték, hogy már ma lovagoljak, mert megint nagyon hideg volt, hó is esett délelőtt, estére már minden befagyott. (...) A vívóedzés is elmaradt, meg az esti vadászat. Kár, pedig ezeket szeretem. Most megyek aludni, mert már nagyon elfáradtam ebben a semmittevésben.

1450. február 24.

Ma visszajött Vitéz János, kaptam tőle egy új tintás üveget és pennákat, amiket a szerzetesektől hozott. A régi már eltörött. A szerzetesek legszebb lúdjának a farktollából van, nagyon tetszik. (...) Remélem holnap már jobb idő lesz, hogy lovagolhassak egy kicsit az új paripámmal.

Domokos Juli – (P)Olympos

Interjú Hunyadi Mátyással

Üdvözlök mindenkit! Ez itt a reggeli mokka. Következő vendégünk Hunyadi Mátyás, vagy ahogy mindenki ismeri: Mátyás, az igazságos.

- Jó reggelt, kedves Mátyás!
- Havas úr! Köszönöm a meghívást.
- Akkor kezdjük is el, mert az időnk szoros. Az első kérdésem, hogy hogyan lett király?
- Én hamar átláttam az ország kényes helyzetét, ezért hatásosan felléptem és egyesítettem az országot.
- Értem, viszont az ön megkoronázása eléggé homályos. Kérem, tisztázza ezt a kérdést!
- Ő... ez elég érdekes... Az az igazság, hogy 1458-ban kerültem trónra. Sajnos a korona III. Frigyes birtokában volt, és engem ezért nem ismertek el ténylegesen. Később a koronát sikerült visszaszereznem némi összeg fejében.
- Úgy tudom, másban is megállapodtak. Az utódlás kérdésében?
- Igen, csak kiment a fejemből. Megállapodtunk abban, hogy ha nem lesz fiúgyermekem, akkor az övé lesz a trón. Azt nem sejtettem, hogy ez ilyen nehéz lesz.
- Térjünk át a külpolitikára! Ön miért nem ment a törökre?
- Kérem, azért mert semmi esélyünk nem volt ellenük. Túl sokan és túl nagy területen voltak. Csak értelmetlen vérengzés lett volna. Én inkább a tárgyalást választottam. Viszont felkészültem egy török támadásra. A régi végvári rendszert felújítottam és kibővítettem.
- Ezt jól tette, de attól még a török 150 évig itt volt.
- Ez nem alattam történt. Ne próbálja rám kenni!
- Nem állt szándékomban. Viszont a törökkel ellentétben a németekkel sokkal többet foglalkozott.
- Elismerem, voltak ilyen törekvéseim, de nem jártam sikerrel. Sem a diplomáciában, sem a harcokban.
- Térjünk át az adórendszer átalakítására! Ön elérte, hogy az emberek akkor fizessenek, amikor ön azt akarja. Hogy sikerült?
- Szerencsémre volt már Magyarországon adórendszer, csak át kellett alakítani. Egy területet többször is meg tudtam adóztatni, ha meg nem volt pénz, kihirdettem a rendkívüli hadiadót.
- Érdekes. Most térjünk át következő témánkra! Az ország építése. Ez egy összetett téma. Kérem, sorban mondja el, mit tett ön az ország szépülésére?
- Én mindig is irigyeltem az itáliaiakat, és szerettem volna rájuk hasonlítani. Ezért rengeteg itáliai művészt hívtam az országba, hogy átadják tanításaikat és tehetségüket a magyaroknak. Elérhetővé tettem a könyveimet, és elterjesztettem a könyvnyomást szép hazánkban. Budát és Pestet a világ nagyvárosai közé emeltem. Sokat tettem a látkép javítására. Köteleztem az embereket a házaik felújítására. A várost fejlett csatornahálózattal láttam el. Rengeteg közutat helyeztem el, hogy az emberek ne szomjazzanak. Fontos volt számomra az egészségügy. A súlyos betegeket elkülönítettem a többitől elkerülve a fertőzést. Rengeteg gyógynövényből készítettünk hatásos gyógyszert, és remek sebészeink voltak. Büszkén állíthatom, hogy már akkor is több kórházunk volt. Az embereket megtanítottam az írásra és olvasásra, sőt többen tudtak németül és latinul is. Az igazságszolgáltatásunk már akkor is működött. A büntetések pedig egyensúlyban voltak a vétekkel.
- Ez mind nagyon szép, nagyon köszönjük. Élmény volt önnel beszélgetni, de sajnos lejárt az időnk, kedves Mátyás. Viszontlátásra.
- Viszlát, Havas úr, és köszönöm a meghívást!
- Most pedig következnek a fél nyolcas hírek, utána pedig Gyurcsány Ferenc a tegnapi esti zavargásokról.

Interjú Spartacusszal

– Jó estét kívánok! Én Szűcs Barbara vagyok, ez pedig itt a híres legendák és személyek show-ja. Ma egy olyan férfi lesz a vendégem, akiről az emberiség hosszú évszázadok óta nem tudja eldönteni, hogy legenda vagy valós személy. De gondolom, már önök is rájöttek, hogy kiről is van szó. Ő a szegények első számú segítője, és egy zavaros múlttal rendelkező fiatalember: SPARTACUS – tapsvihar a stúdióban, mikor az ajtók mögül kilép egy ókori ruházatot viselő férfi. Láthatóan élvezi a helyzetet. Integet, és kényelmes pózban (ami cseppet sem keverhető össze azzal, ahogy illene) leül a székbe és köszön:

– Az Istenek áldják, szép hölgy! – kezét csókol a műsorvezetőnek.

– Jó napot! Mit gondol, ön minek számít: legendának vagy híres történelmi személynek? – közben kíváncsian csillog a szeme, hátha rájön egy évszázados rejtélyre.

– Én egy híres történelmi legenda vagyok, kérem. Különben nem lennék itt. Hiszen a legendák halhatatlanok... ahogy én is – úgy mondja mindezt, mintha ez a világ legtermészetesebb dolga lenne, közben szólót csipeget az asztalról. A riporterem látszik, hogy nem akarja firtatni a választ, szóval a következő kérdésre tér:

– Meséljen a családjáról? Hol nőtt fel?

– Én a hiedelmekkel ellentétben halandó vagyok – ámulat a nézőtéren –, egy szabad trák család fiaként születtem. Míg fiatal voltam, pásztorkodással foglalkoztam időm nagy részében.

– Hogy tévedt a rossz útra? – a riporter egyre kíváncsibb.

– Elárvereztek, mert nem tudtuk fizetni a ránk kiszabott adót, ezért hát bekerültem rabszolgának. Egy kénbányában dolgoztam éppen, mikor elharaptam egy ór bokáját, ezért megkorbácsoltak. Elszöktem, és mivel bujkálnom kellett, rablósorsra jutottam. Persze mindig volt ki elbújtasson, mert én nem magamnak raboltam, hanem a szegényeknek, és a zsákmányt megosztottam velük. Én lettem hát a rablók vezére. De egy napon elkaptak minket. Míg társaimat keresztre feszítették, engem gladiátoriskolába zártak – nagy hevesen gesztikulál, és illusztrálja az elmondott eseményeket.

– Hogy emlékszik vissza az első gladiatori harcára? Megosztaná velünk?

– Verőfényes napsütés volt, és nem izgultam, hogy mi lesz a vége. Úgy gondoltam, hogy nincs vesztenivalóm. Mikor kiléptem a homokra, egy nagydarab fekete fickó állt előttem. Én fegyver nélkül, ő pedig lándzsával a kezében. Nem támadtam rá, hisz ismertem jól. Ő a nézők közé dobta a lándzsát, amiért kivégezték. Mi a többiekkel még aznap fellázdattunk és kiszabadultunk.

– És mi lett önökkel, miután kiszabadultak? Eloszlottak?

– Dehogy! Együtt maradtunk! Előbb felgyarapítottam a seregem, majd fellázdattunk a rabszolgatartás ellen, és ezért Róma ellen. Félték is tőlünk, de megtámadni sosem támadtuk meg.

– Köszönöm, hogy itt volt velünk – a kamerába néz. – Ne feledjék: jövő héten ugyanitt, ugyanekkor Mátyás királlyal beszélgetünk, és fedjük fel hálószoatitkait. Addig is: Viszont látásra!

Kolumbusz Kristóf élete és munkássága

(részlet)

Viszló Áron: Üdvözlöm!

Kolumbusz: Jó napot!

VÁ: Tudja, nem mindennap beszélhetek egy 500 éve elhunyt emberrel, mondana pár szót magáról?

K: Hogyne! 1451-ben születtem az olaszországi Genovában. Már tizenéves koromban érdekelt a hajózás, faltam az efféle könyveket. 14 évesen kerültem először tengerre.

VÁ: Ez egyszerűen hihetetlen, ilyen fiatalon? Mesélne valamit az 1492-es nagy felfedezéséről, ami az egész világot megváltoztatta?

K: Hát igen. Három hajóval indultam Spanyolországból egy csapat vezna újonc tengerésszel. Hosszú ideig zötykölődtünk a tengeren, amikor is úgy hajnali két óra felé feltűnt a szárazföld, amelytől mintegy nyolc tengeri mérföld távolságra lehettünk. Bevontunk minden vitorlát és csak a nagy vitorlával mentünk tovább, minden mellékvitorla nélkül. Azután a part közelébe értünk, és ott várakoztunk napfelkeltéig. Péntek volt, amikor egy szigetre értünk. Ezt indián nyelven Guanahaninak neveztek.

VÁ: Mi volt az első kép, amit láttak a szárazföldön?

K: Ott mindjárt meztelen bennszülötteket pillantottunk meg.

VÁ: Ezután mi történt?

K: Martin Alonso Pinzónnak és fivérének, Vicente Yaneznek, a Nina kapitányának kíséretében felfegyverzett csónakon kiszálltam a szárazföldre. Ott kibontottam a királyi lobogót.

VÁ: Dicső pillanat lehetett.

K: Hát igen, a könny is kicsordult a szememből.

VÁ: Nem sajnálja, hogy nem a szülőhazája, Olaszország, hanem Spanyolország részesedett az expedícióból?

K: De, de ők is fizették, nem tudtam ez ellen semmit tenni.

VÁ: Hogy érte önt, amikor megtudta, hogy nem az Indiához vezető legrövidebb utat fedezte fel, hanem új földrészre bukkant?

K: Hát jó nagy hírnevet csinált nekem, az biztos de azért eléggé megszegyenítenek a történelemkönyvek. „Kolumbusz Kristóf, aki összekeverte Indát és Amerikát...”

VÁ: Hát igen, az élet már csak ilyen! Jut eszembe, milyen érzés volt önnek, hogy nem magáról nevezték el az ön által felfedezett kontinenst?

K: Borzasztó! Én voltam az első, AZ ELSŐ, aki arra a kontinensre lépett! Erre kiről nevezik el? Egy Amerigo Vespucci nevű fazonról, mert írt egy német földrajztudósnak tetsző könyvet, ő meg elnevezte róla.

VÁ: Neheztelt ezért Vespuccira?

K: Igen, addig, amíg ki nem derült, hogy az a könyv csak hamisítvány, ami Vespucci magánleveleire hivatkozott.

VÁ: Köszönöm szépen az interjút. Végül szeretne valakinek köszönetet mondani?

K: Igen, köszönöm szépen az egész legénységemnek és édesapámnak, nélkülük nem sikerülhetett volna.

„Bilingual mese”

Az egyik 0. évfolyamos angolórai feladat az volt, hogy az óra utolsó öt percében írjanak a tanulók legalább tíz mondatot bármiről angol nyelven. Ez (is) ott született:

Once upon an idő there volt kettő little pig. They mentek to the bank to kérni big segély for Ő ház. But bank said:

– Építsetek from your erő, then bank meghelp.

The time is ment, the ház akár mated and the farkas is csepereded up.

He was nagyon hungry and very fázott, because the hó was hullott.

– I go to szerezni some kaja – he said with vacoging teeth.

He ment on the rét and saw a big kupac with szalma, melynek pig illata was. He bekopoged

and mondta:

– Little pig, little pig, engedj me into.

Mire a malac said:

– I don't engedlek be, because you eszel meg me.

Wolf válaszolt:

– Little malac, little malac, help nekem. Here is big hideg, I'm fagyong meg!

But little pig was hajthatatlan.

When csökkentagyú wolf látta, hogy pig doesn't engedi be him into the ház, he was gyűjting big air to his tüdő, fűjng this ház away and ette meg the kismalacot.

Telt-múlt the time, then farkas's gyomor was very üres.

– I go out to the rét, hátha find egy újabb malac – Ő said.

Went, went on the mező, then he látott meg egy újabb house. Itt volt egy téglahouse with malacszag to like the előző.

– Hi, little malac, I'm the ügynök of the bank and I hozok you segély, that you kértél!

– You nem vagy agent, you vagy the csökkentagyú wolf! I érzem your stinky foodszag. That you vagy the kretén wolf, who etted meg my brother!

When farkas látta, hogy nice saw nem working again, he tried to fűjni away to house. He fűjt once, he fűjt twice, then he fűjt ki, because the house was still állt.

– I gyűjting it up with my olda gyufati – he said.

When olding his bunda try to gyűjting up the house, it was not sikerült. He gondolta, megy to the ház alá and ásing up the padló. He started to ásing down to the earth, he was ásing, ásing, then talált a big folyosó with fekvő létra. He started mászing and gondol.

– Why this létra fekszik here and why it nem áll?

He kap the válasz very hamar, when metró was jött, his élet was ért véget.

Tóth Krisztina

Ha fölfeslik is, valahol azért mégiscsak törvények szövédéke a világ, olykor átláthatatlan, vagy a hajnali derengésben pókfonálként felcsillanó összefüggések hálója: a szálak vége az idő más-más zugába kötve.

Ezekbe a zugokba pillanthatunk bele Tóth Krisztina novelláin keresztül. Kohósalak és melegpadló, hangyaterkép és hokikori, sörösdobozok a szekrénysoron. Kádár-kor és jelenkor. Mindnyájunk gyerekkora, kamaszkora, felnőttkora. Az ott rejtőző tárgyak és érzések szorongáshálója rajzolódik ki a *Vonalkód* lapjain – ez segít bennünket emlékezni és megérteni a hátrahagyott időt, megtapasztalni a változásban a változatlanságot. Tóth Krisztina, akit eddig költőként tisztelhattunk, a Vonalkóddal mutatkozik be prózaíróként. Történetei a legjobb novellisták közé emelik.

(www.litera.hu)

A tolltartó

Az indigókék iskolaköpenyek és indigókékbe csomagok füzetek és könyvek korában voltam gyerek. A hatalmas iskolaépületet mindig betöltötte az ebédlőből felszivárgó főzelékszag, ami elkeveredett a torna-terem pállott gyerektest- és tornacipőgumi-szagával. A földszinti visszhangos, neonfényes hodály egyébként óriási mérete ellenére se tudta kiszolgálni az ide járó több száz diákot: ha egyszerre több osztálynak volt testnevelésórája, az egyik csapat mindig lépcsőzött. Az épület jobb oldalán libasorban futva felmentünk a másodikra, majd a széles és hosszú összekötő folyosón átszaladtunk a hátsó lépcsőhöz, és a bal oldalon ismét le. Aztán újra. Hatszor, hétszer, nyolcszor, kilencszer, míg a dupla tornaóra véget nem ért, amíg az egykedvűen futó szürke műkölépcső fokai csípős izzadságtól elhomályosuló szemünk előtt össze nem folytak egyetlen végtelen mozgólépcsővé. A köröket az újra és újra feltűnő minták és kopások jelezték, hat, hét, nyolc, kilenc, hatodszorra látom a hasadékat, hetedszer jön a levált sarkú fok, nyolcadszor a kutyafej, kilencedszer a bölcsőforma kiöblösödés. A felső emeleten a hátsó lépcső előtt megtorpanva mindenki pihenhetett pár másodpercet, sípólva fújattak még a legjobb futók is, a tizedik körnél pedig már senki se simogatta meg Nógrádi Sándor bronzfejének kifényesedett búbját, amely egyébként olyannyira kézre esett a fordulóban.

A végén felsorakoztunk az udvaron, osztály vigyázz. Kivörösödött combok, szederjesre pirult arcok, lecsúszott zoknik. A lányok az oldalukat fogták, a fiúk káromkodtak, a Gulyás

a betonra köpött. Igazodj, egy vonalba sorolódott a cipők gumiorra a két nagy gesztenyefa között. Egészségetekre. Pihenj, oszlj.

A jobb oldali, ebédlő felé eső fa gyökerei felnyomták a burkolatot, a repedésekben megtelepedett pár szál fű, szünetben azzal piszkálgattam a hangyákat. Itt esett el tavaly a Rudas. Fogóztunk, rohangáltunk a méteres törzs körül, aztán én átfutottam a túlsó oldalra, ahol a magas téglafal fölött a szomszéd bérház gangjára lehetett látni. Rudas Roland kibukkant a fa mögül, ruháját gyerekkezek próbálták elérni, de ő meglódult és hirtelen kanyarral irányt akart váltani, amikor egyensúlyát veszítve végigvágódott a földön. Rögtön felállt, hátranézett és közben mintha nevetett volna, szétnyílt a szája, de aztán messziről is látható volt, ahogy hirtelen előnti az arcát a vér. Döbbenet bámultam, egyre többen gyűltek köré, papír zsebkendőt nyújtottak neki, ő meg a száját fogva hajlongott: úgy figyeltem a zsebongó jelenetet, mint valami lassított némafilmet, amelynek valami véletlen folytán az összes szereplőjét ismerem. A letört fog helyére később egy nagy, sárgás, gyerekfogaihoz egyáltalán nem illő korona került. Amikor felnőttként egyszer összetalálkoztam vele, fürkészközve kerestem az arcában a gyerekkorunkból ismerős disszonanciát, hiányzott az aránytalan és fénytelen fog, ami a balesettől kezdve hozzátartozott a mosolyához.

Ki lökte el a Rudast?, kérdezte Vera néni. Hirtelen elcsöndesedtünk, húsz megszeppent

gyerek bámult egymásra, hogy akkor most mi lesz. Rudas fölemelte vértől és könnytől maszatos arcát, végignézett rajtunk, tűnődött, ide-oda ugrált a tekintete, mint máskor a két szemközi kőfal között pattogó bőrfoci. Álltunk körben, a tekintet még mindig bizonytalanul hintázott a fejek felett, aztán megállapodott rajtam. Kimerevített pillanat volt, farkasszemet néztünk az üres levegőn át, és közben nem éreztem semmit, hacsak azt nem, hogy vannak történetek és közben van sors, s hogy ennek a bizonyos sorsnak olykor semmi köze sincs magukhoz a történetekhez, hogy a sorsnak saját történetei vannak és saját ideje, s hogy ez az idő megállt, csak a szívem dobog erősen, már nem a futástól, nem, inkább attól a valamitől, amit az előbb sorsnak neveztem, de amit akkor még sehogyan, inkább csak afféle sejtelem volt, megérzés, amely nem engedte se lesütni, se elkapni a szemem az alatt a hosszú, ki-tartott pillanat alatt. Aztán a fehér gyerekkar váratlanul a levegőbe emelkedett és a kéz rám mutatott. A nevemet hallottam, azt a nevet, amire általában fel kellett állnom a padból, ki kellett lépnem és a névhez tartozó test hangján meg kellett szólalnom: jelen. Ez hát a jelen, ez a valószínűtlenül tág udvar a gesztenyefákkal és a levegőn át rám mutató kézzel, a név pedig immár örökre és megváltoztathatatlanul azt a személyt fogja jelölni, aki a Rudas Rolandot fellökte, aki hallgatott makacsul és egyre csak a szétfutó gyökereket nézte, mert sose tudta elképzelni, amit biológiaórán tanultak, hogy a felszín alatt a fának ugyanakkora gyökerük van, mint maga a korona. Sose tudta elképzelni ezt a tükörvilágot, hogy a kártyalapok szimmetriája szerint hogyan terül szét a föld alatti ág-bogas televény, a férgektől és lárváktól hemzsegő túlvilági árnyéklomb. A névhez tartozó test később is hallgatott, a tanári kérdésekre megátalkodott csenddel és rezzenéstelen, üres tekintettel válaszolt, a nevét pedig olyan rendetlenül és feledékenyen kezdte viselni, mint a kardigánt és tornazsákot, amelyeket minduntalan otffelejtett valahol. Szereplője lett annak az iskolaudvaron látott fura filmnek, amelyet az Én látott, amelyben Ő bűnösnek találtatott, s amelyet immár nekem, a névnek kellett folytatnom az egyformán indigókék napok során át.

Énekórán a hozzám tartozó nevet énekelni kellett. Röhejesnek és megalázónak találtam, semmi hangom nem volt, de elénekeltem, ha szólítottak. Márpedig szólítottak, a Szatmári után én következtem. A padon egyvonalban feküdt egymáson az *Ötfokú zene* és a *Háromszázharminchárom olvasógyakorlat*. Ma énekkari próba lesz, jelentette be Oszi bácsi, mind a három osztály itt marad. Lemegyünk a tornaterembe.

A holmiját mindenki odafent hagyta, bezúfolódtunk az ugrózsámolyok és összetekert gumiszőnyegek közé. Hangoskodtunk, vártunk, voltak, akik elkezdtek a bordásfalra mászni, valahonnan előkerült egy medicinlabda is. Készülnünk kellett az év végi mű-sorra, a kerületi iskolák közül minket ért az a megtiszteltetés, hogy műsort adhattunk a Vörös Csillag moziban a kitüntetések kiosztása előtt. Osztály vigyázz! Sorakozó! Itt nem lehet próbálni, mégiscsak visszamegyünk a fönti terembe, majd behozunk a többi osztályból székeket.

Visszaértünk, leültem az egyik hátsó padba. Tömeg volt, negyedóra is beletelt, amíg mindenki becsoszogott a székével és helyet talált. Oszi bácsi a nyitott ajtó előtt sustorgott, mellette állt Magdi néni, a másik énektanár, meg a Janák Kinga a céből. Valamiért nem jöttek be. A Kingát mindenki ismerte, az apukája híres ember volt, politikus. Sokszor eljött az iskolánkba, az igazgató néniel együtt koszorúztak, a Kingának pedig csupa olyan holmija volt, ami nálunk az ában is csak keveseknek. Volt például kijelzős karórája, illatos radírja, színes műanyag füzetborítói, amiket az apukája hozott külföldről. És volt mágneses tolltartója, ami nálunk csak a Mártának. A mágneses tolltartó híre egyébként előbb ért el hozzánk, mint maga a tolltartó, és én valamiért azt képzeltem, hogy az ilyen tolltartóba mágnessel kell berakni a ceruzákat. De nem: a mágneses tolltartó egy műanyag dobozka volt, aminek a fedelét kis mágnessel lehetett rögzíteni. Belül apró fakkok voltak, külön a tollnak, külön a ceruzának és a radírnak. A fényes műanyagon felül egy kép volt, a Mártién egy sárga kacsa, a Janák Kingáén pedig Walt Disney Hófehérkéje a törpékkel. Ez lehetetlenül szép volt, pazarul elegáns. És ahogyan szünetben elpakolta a cuccait: amikor

az ő termükbe mentünk, hanyag mozdulattal betette a tollat és rákattintotta a tolltartóra a fedelet, mint a nagyon elegáns felnőtt nők, akik végtelen bájjal helyezik napszemüvegüket vissza a kis piros műbörtokba. Rózsaszín papírsebkendő-tartója is volt, abból vette elő a papírsepit, és persze szőlőzsírja, amivel szünetben zsebtükörben rúzoszta a száját.

Miért nem jönnek már. Oszi bácsi benézett, az arca szigorú volt. Aztán bejöttek libasorban, a Kinga a két tanár között, kezében a táskája. Megálltak elől, végignézték a három osztályon, a vigyázz! után pedig állva kellett maradnunk.

Hogy nagyon komoly dolog történt. Ami mindnyájunkat érint, sajnos. Szomorú, megdöbbentő eset, amelyet most, itt, közösen kell megbeszelnünk, hiszen ez a három ötödikes osztály volt csak itt, amikor levonultunk a tornaterembe. A Janák Kingának ugyanis eltűnt a tolltartója. Ellopták.

Na, a próbának annyi. Ültünk némán a teremben, Oszi bácsi végeláthatatlan ritmusban járt fel-alá és közben magyarázott. A bűnös itt ül közöttünk. Ha bevallja, amit tett, számíthat a többiek megértésére és bocsánatára. Mindnyájunknak vannak gyenge pillanatai, de kellő önfegyellemmel, önkritikával és a közösségbe vetett bizalommal ezek a kísértések

legyőzhetőek. Mert általában tudjuk, mihez tartuk magunkat. Hogy mi az irányvonal. De néha még a legfegyelmesebb tanuló is megtéved. Mindnyájan hibázhatunk, a gyöngeség önmagában még nem megbocsáthatatlan, ha azonban további hazugsággal tetézzük a becstelenséget, örökre eljátszhatjuk pajtásaink és tanáraink bizalmát. Hogy ő segíthetne is a bűnösnek, felajánlhatná, hogy miután szétoszlottunk, a tanári asztalra tegye a tolltartót, de ő éppen azt a lehetőséget szeretné felkínálni a tolvajnak, hogy a közösségtől nyerjen bűnbocsánatot. Hogy mindnyájunk előtt gyakorolhasson önkritikát. Addig innen haza nem megyünk, mondta Oszi bácsi, amíg a tolltartó elő nem kerül.

Az énekkari próba elmaradt, ültünk a csukott ablakok mögött. Egy pisszenést ne halljak! Melyik volt az? Nekem van időm, én már ebédeltem. Közben elmúlt egy óra, az ebédlőben ott álltak a műanyag kancsók és a hűlő leves, mi pedig hátra tett kézzel ültünk a teremben és közben kétszer is kicsöngettek. Helyes, mondta Oszi bácsi, ha ezt akarjátok, ám legyen. Ha valaki tudja, hogy ki a bűnös és fedezi, az maga is bűnt követ el és méltó a közösség megvetésére.

Én ráérek. Ma egyébként mákos tészta volt, biztosan nem szeretitek. A hatodikosok kint vannak az udvaron, ti is lemehetnétek focizni, ha végre észre térnétek. Ne firkálgass, mert letöröm a kezéd. Töltőceruza? Na ezt most szépen elteszem, majd bizonyítványosztás után visszakapod.

Nos, van valakinek ötlete?

A Janák Kinga hátul ült, ő is meg volt szépen láthatólag bánta már az egész tolltartó-ügyet. A teremben fülledt volt a levegő, izzadtunk, egyre többen kéredeztek ki pisilni, Oszi bácsi az órájával mérte, hogy két perc alatt visszaér-e az illető. Táncoltak a csillogó porszemek a levegőben, nézegettem a kezemet, a firkákat a padon, a keresztszemes hímzést a függönyön, a sápadtan futó, kevés levelű pletykát a foltos cserépben. Dőlt be a májusi forró fény az ablakokon, a túloldali udvar zsongása és az utca zaja összekeveredett a fejfájdítóan hosszú benti csenddel, elviselhetetlen volt a kovácsoltvas virágtartó, a lemezjátszó-állvány, a fekete tábla, elviselhetetlenek voltak a padlón a linóleum fél

méterenként ismétlődő zöld, amorf figurái, elviselhetetlen volt a jelen, a jövő, a múlt, elénekelt nevem a füzetek vignettáján, elviselhetetlen volt a levegőtlen émelygés, a zacskóba fűlledt tízóraik és a verejtéktől átitatott nejlonköpenyek szaga, a nyolcvan gyerek lélegzetétől súlyos, krétaporos, meleg levegő.

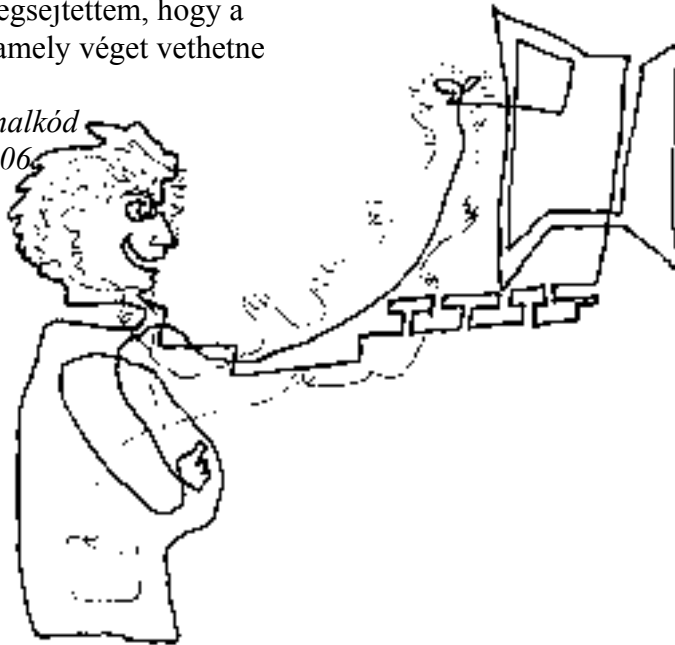
Utoljára kérdezem, mondta Oszti bácsi és az órájára pillantott.

Nem tudtam, hány óra lehet, de azt valahogy éreztem, hogy az idő megállt, hogy soha többé nem lehet visszaforgatni a percek, hogy valami titokzatos erő az örök jelen terébe zárt bennünket, és ha mindez nem is fogalmazódott meg akkor ilyen világosan egyre elnehezülő fejemben, annyit azért megsejtettem, hogy a hozzám tartozó név erő, amely véget vethetne

ennek a kimerevített pillanatnak, hogy az események nagyobb láncolatában elvész a személy jelentősége, hogy aki bűnös, az bűnösnek született, cselekedeteit tekintve szabad hát, mert bármit tesz is, a történetek térképén mindig egyazon úton halad úgylis. Hogy akár én is lehettem volna, ki tudja. Hogy talán valamikor, egy másik történetben, megtettem. Hosszú pillanatnak tűnt, ahogy felállt a hozzám tartozó idegen test a padban, megvárta, amíg minden szem rászzegeződik, majd idegen hangomon kimondta, hogy végre véget érjen a levegőtlen jelen és hazamehessünk:

Én voltam az.

*Tóth Krisztina: Vonalkód
Magvető Kiadó, 2006.*

Informatika verseny a Poliban!

További információkat a

verseny.poli.hu

címen találhatsz.

Informatika Munkacsoport

Évfordulók 2006 őszén

- 550 éve halt meg **Kapisztrán János** hitszónok, aki lelkesítő prédikációival óriási szerepet játszott Nándorfehérvár megvédésében.
- 175 éve született **Izsó Miklós**, a népi figurák első ábrázolója a magyar szobrászok közül. Máig legismertebb műve a nagy sikert hozó, még Münchenben alkotott Búsuló juhász. A népeletet megörökítő remek terrakotta-szobrok mellett számos híres kortársa mellszobrát is elkészítette. Köztéri szobrokkal is jelentkezett: ő alkotta az ismert debreceni Csokonai-szobrot.
- 125 éve született **Kittenberger Kálmán** magyar Afrika-kutató, zoológus, vadász és író. Hat alkalommal járt Afrikában, először 1902-ben, és összesen tíz és fél évet töltött ott. Több mint 60 ezer példányból álló anyaggal gazdagította a Nemzeti Múzeum állattani gyűjteményeit. Ez a gyűjtemény mintegy 300 új állatfajt tartalmazott, amiből közel negyvenet Kittenbergerről neveztek el. Gyűjtésének egy része 1956-ban megsemmisült, amikor Széchenyi Zsigmonddal közös trófeagyűjteményét egy tűz elpusztította.
- 100 éve halt meg **Hógyes Endre** orvos, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia tagja. Kutatásai túlnyomó részben a kísérleti kórtan és élettan, részben pedig a gyógyszeratan körébe tartoztak. Az ő igazgatása alatt jött létre 1890. április 15-én a budapesti Pasteur-intézet.
- 100 éve született **Kepes György**, akinek a legtöbb vizuális művészet köszönhet valamit. Könyvei és alkotásai hidat vernek a 19. és a 21. század művészete között. Kassák Lajos köréből indulva lett Moholy-Nagy munkatársa, majd 1967-től vezette a Center for Advanced Visual Studies-t, amely a tudományok és a művészetek közös alkotásait igyekezett létrehozni.
- 75 év halt meg **Hegedűs Gyula** színész, színházi szakíró, aki 1896-tól volt a Vígszínház tagja. Születésem óta a róla elnevezett utcában lakom különböző lakásokban. (a szerk.)
- Idén lenne 75 éves **Latinovits Zoltán** színész, rendező. Korszakának kiemelkedő művésze, alakításai, versmondásai, filmjei a mai napig nagy hatással vannak a szakmabeliekre és a közönségre egyaránt.
- 25 éve halt meg **Balázs Samu** Kossuth-díjas színész, aki 1970-től a Madách Színházban játszotta többek között Bánk bán, Ádám és Lucifer szerepét. Beszédművészetet és színészmesterséget tanított a főiskolán. Játékát fanyar humor és méltóság jellemezte.

Kedves Mindenki!

A Politechnikum webes fórumán új témákat nyitottunk, ahol az informatikaoktatással és a technikai háttérrel kapcsolatos észrevételeiteket, kéréseiteket és kérdéseiteket várjuk. Minden kérdést megválaszolunk.

Informatika Munkacsoport

PÁLYÁZATOK

Diákoknak konfliktuskezelői (mediátori) képzés.

Várjuk olyan diákok jelentkezését, akik:

- nem ijednek meg a konfliktushelyzetektől,
- kihívásként élik meg azt, ha segíteni tudnak másoknak egy-egy konfliktus megoldása kapcsán,
- szeretnének új konfliktuskezelő módszereket tanulni.

Ha mindez érdekel, és szeretnél egy kísérleti programban részt venni és kortárs mediátorként diáktársaidat segíteni, akkor jelentkezz a Partners Hungary Alapítvány képzésére.

Mivel a program költségeit pályázati forrásokból fedezzük, a résztvevők számára a képzés ingyenes.

A diákok képzésével párhuzamosan elindítjuk a pedagógusok képzését is, így a program bizonyos elemeiben tanárokkal együtt vehetsz részt.

Jelentkezni Lendvai Györgyinél tudtok október 24-ig.

A mediációról bővebben olvashattok honlapunkon, a www.partnershungary.hu oldalon.

* * *

A Németh László Társaság Országos Középiskolai Tanulmány pályázata

A pályázat célja: elősegíteni a modern magyar irodalomban rejlő szellemi értékek beépítését az ifjúság erkölcsi tudatába;
hozzájárulni a középiskolai tanulók irodalmi műveltségének bővítéséhez;
lehetővé tenni a korosztály legjobbjainak a tapasztalatgyűjtést a kutató és elemző munka folyamatában és módszereiben, értekező prózai művek készítésében.

Pályázhatnak: 9-12. évfolyamos középiskolai tanulók egy pályatétel kidolgozásával.

Pályatételek:

1. A főhős belső világának és külső feltételeinek összeütközése Németh László Kocsik szeptemberben vagy Iszony című regényében;
2. Bartók alakja és művészete a magyar lírában szabadon választott költemények alapján;
3. A külső történések és a belső világ ábrázolása egy szabadon választott XX. századi magyar író vagy költő önéletrajzi munkájában.

Formai követelmények: két példányban kell beküldeni;
max. 25 oldal terjedelem;
a szakirodalmi források pontos feltüntetése;
zárt borítékban mellékelni kell a szerző nevét, osztályát, lakcímét, magyartanára nevét, iskolájának bélyegzőjét, címét, telefonszámát;
a szaktanár a tanuló önálló munkáját az azonosító lapon aláírásával igazolja.

Cím: Lami Pál igazgató, Németh László Gimnázium, 1558 Budapest, Pf. 29.

Határidő: 2007. február 19.

Díjátadás: 2007 áprilisában (Az eseményről és az eredményről értesítik az érdekelt iskolákat és a sajtót.)

TWIN PEAKS maraton

2006. október 21. 9:30-tól október 22. 20:00-ig.
(ez szombat-vasárnap, utána október 23. hétfő munkaszüneti nap)

Program: a teljes sorozat és a film (Tűz, jöjj velem!) megtekintése, közben kb. 8-10 óra pihenőidő ésszerűen elosztva.

Feltételek:

1. A műsor megtekintése korhatárhoz kötött (16 év!)
2. Ha ennél ifjabb vagy, keresd meg a szervezőket (lásd alább)!
3. Ha betöltötted a 16. életévedet, keresd meg a szervezőket (lásd alább)!
4. Ha nem akarsz részt venni a programon, még nincs késő megkeresni a szervezőket (lásd alább)!
5. Hálóságot, kispárnát, kétnapi hideg élelmet, idegnyugtatót, boxzságot mindenképp hozz magaddal!

Sok szeretettel várja bármilyen jelentéstartalmú jelentkezésedet a két szervező:

Preiszner Cooper Ádám és Fekete Bob Miklós

Az

ELŐSZOBA GALÉRIJA

xvii. századi
hol I and festők

képeit mutatja be.

